

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Credința lui Petru.

Această credință, care trebuie să fie și a noastră, este întâia și miraculoasa manifestare a credinței în Isus. Încă înainte de dovada cea mai strălucitoare, de învierea lui Isus, Petru știa că Isus e Dumnezeu: „Tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu” Aceasta convingere fermă este de admirat la Petru și pentru formularea ei precisă. Căci Simon, pescarul, cum știm n'a avut vreo pregătire dialecticală și așa numai cu ajutorul lui Dumnezeu Tatăl a putut să-o concipieze și să o exprime așa de clar și precis.

Si Isus răspunzând a și adus la cunoștință lui Petru darul în care acela s'a împărtășit zicând: „Fericit ești Simone, Fiul lui Iona, căci nu trupul și sângele au descoperit ție, ci Tatăl meu cel din ceruri.

Și eu zic ție, că tu ești

Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea.

Și ție-ți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri.”

Azi, când între noi și frații noștri ortodocși chiar explicarea diferită a acestui text ridică zid despărțitor ne mirăm, cum se poate da alt înțeles cuvintelor Mântuitorului: „Și eu zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea.” Ne mirăm, că ceva așa de clar, poate să despartă frați de frați. Ne mirăm că ceva așa de univoc poate să fie explicat în diferite feluri. Ne mirăm că în zilele noastre când istoria de XIX secole și mai bine

încoace ne dovedește, că *Biserica Catolică* este biserica lui Hristos, sunt persoane care au altă părere. Ne mirăm, ne rugăm și așteptăm: . . .

Credința fermă a lui Petru a avut ca recompensă zidirea Bisericii pe ea, credința noastră nestrămutată va avea recompensa sa în răspândirea acesteia între aceia pe cari îi iubim și pe cari am vrea să fie ai noștri.

Dr. Irina Berinde.

Iertfa Arhiereului.

Cazul, pe care în cele următoare î-l voi descrie, trece peste lucrurile comune, obișnuite și în gazete de multe ori în mod senzațional publicate.

Trec peste vizitele arhivești în ordine cronologică descrise, cari ulterior vor fi date publicității, ca să pot o mă aprofunda în cele ce urmează:

Anul 1933, anul sfânt 1900 ani dela răscumpărarea neamului omenesc, luna Iunie 26, ziua de luni, ora 4 după amiază când Exelența Sa, Prea Sfințitul Episcop al Maramureșului: Dr. Alexandru Rusu a aflat de bine a cerceta credincioșii săi din parohia „Valea Porcului“ — situată topografic în afunziimea unor dealuri, — la-o distanță de 12 km. de orașul Sighetul-Marmației.

La ora 4 plecare, dela reședința vicarială, de 3 zile ploii torențiale neconținute. Arhiepiscopul dispune plecarea, nimeni nu cotează a o contrazice. Cu două automobile mergem până la podul parohiei: Vad. Acolo deși plouă ca din găleată, neașteaptă venerabilul protopop — septagvenar: Iuliu Dragoș, parohul parohiei Vad, încunjurat de mulțimea credincioșilor săi, ca se binevențeze pre șcumpul nostru Arhiepiscopul în cuvinte calde, adânc mișcătoare mulțimește pentru primirea făcută, — însă glasul vibrant al Episcopului este înăbușit de sunetul sinistru al torentelor râului „Iza“ eșit din alvia sa naturală. După terminarea acestei călduroase primiri neobositul și hotărâtul Arhiepiscop dă semnalul de așezare a suitei sale în cele opt care țărănești orânduite de a-ne transporta la parohia Valea-Porcului.

Plecăm, n'avem ce face, e vorbă de mângâierea și mântuirea sufletelor credin-

ciosilor mult ispitiți și încercați din această parohia.

În carul prin primprețorul plasei Șugatag: Gavrița Lazar cu suita, urmează alte două care, în al, patrilea car subsemnatul cu prefectul județului Maramureș: Dr. Vasile Lazar, — urmează Arhiepiscopul cu canonicul Ludovic Vida; vine vicarul Ilariu Boroș, — în cele ce urmează preoți, jandarmi, învățători; doamne, domnișoare și credincioși din parohia Vad și Valea Porcului.

La o distanță de un km. torentele râului „Iza“ acoperire și spală drumul comunal pe sub o râpă, — n'ai ce face, ori înainte spre drumul primejdios, acoperit de apă în extenziune de un $\frac{1}{2}$ kilometru, — ori reînțoarcere Arhiepiscopul spune: „Domnul ne-va ajuta, sprijini și ocroti“ să mergem, cu frică și spăimă trec 3 care, subsemnatul cobor din car, îl las pe Dl. prefect singur, trec mai bine preste garduri acoperite cu spini, mă afund în noroi, — însă fiindumi după părerea mea scumpă viața, — numă expun la pericolul morții. Credinciosul și neînfricoșatul Arhiepiscop dispune să-se treacă prin apă pe drumul îngust de doi metri și subminat de undele sălbatice a râului.

Domnul de sus ajută, celor ce pleacă în numele Lui și prin ploaie neînțetată după un interval de 2 ore ajungem la locul des-

tinat parcurgând drumul prin apă și noroi. Mare și de aedescris a fost bucuria credincioșilor, când bunul Păstor a ajuns în mijlocul lor. Vrednicul preot Ioan Petrescu o dezvoltat o activitate vrednică de laudă pentru de a putea în mod demn a primi pe marele Arhiepiscop, care era plouat până la piele. Se dezvoltă programul primirii, — predica Episcopului a stors lacrimi încă și din ochii credincioșilor rătăciți dela sânul bisericii catolice.

Tot plouă, este pe înserate, după puțină pauză de zece minute zelosul apostol Arhiepiscop dă semnul de reînțoarcere. Ajungem cu chiu și vai iarăși la locul primejdios, la drumul riunat și subminat de apa Izei, care în decurs de 3 ore a crescut la o înălțime de un jumătate metru.

Cantonierul acestui drum nu ia răspundere pentru trecere. Țăranii nu cotează ase expune dâșii și cailor la pericolul morții. Atunci vrednicul și curajosul tinăr prefect al Maramureșului prin un gest eroic înfruntând primejdie morții prinde hățurile dela cailor protopopului I. Dragoș și merge pe graznicul și necunoscutul drum învăluit de apă.

Credința ta te-a mântuit vrednice prefecte și Te vor ajuta și în viitor în viață.

Subsemnatul îngrijorat de viața șcumpului nostru Ar-

hieru am insistat, ca obositul Apostol-Arhiereu să traverseze acest drum pedestru prin noroi și apă peste grădini până la locul de plecare. Ostenit, încărcat cu noroi, udat în toate vestimintele sale, totuși vesel mulțumește însoțitorilor pentru jerfa depusă și mi-se adresează: Pentru ce te-ai îndoit puțin credinciosule!

Așa am urmat în calea apostoliei lor pesfinții apostoli: Petru și Pavel înfruntând orice primejdie, ca să se pro-

page legea lui Isus Hristos,— așa face cu primejdia vieții Sale urmașul acestor sfinți Apostoli în calea apostoliei sale.

Dr. Alexandru Rusu, pe care bunul Dumnezeu să-l țină la mulți ani de a putea vesti învățătura lui Hristos drept — îndreptând cuvântul adevărului.

Intru mulți ani Dispunătorule Sfinte!

D. V.

După o așteptare de 1/2 oră la poarta de primire înălțată la intrarea în comună, sosesc mașinile înconjurate de călăreți trimiși în acest scop la bifurcarea drumului cu șoseaua județeană Șugatag—Capnic—Dej.

E un moment de emoție generală când, în prezența pâr. vicar Ilarie Boroș, a pâr. canonic Vida și a pâr. Darie Vlad din Sighet, descinde din mașină Prea Sfințitul.

În numele celor 3 asociații religioase: Rozariul, Cultul inimii și Agru, în numele corp. did. din loc. și a ad-ției locale, urează bun sosir prin cuvintele: „bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului“ Dl. Gh. Andreica inv. dir.

Răspunde apoi Prea Sfințitul fiind adânc emoționat de mulțimea mare care-l aștepta cum și de dragostea de care era înconjurat peste tot; preferă ca drumul dela capătul satului și până la biserică să-l facă pe jos trecând în fruntea mulțimei în ecoul cântecelor de slavă cerească și zâmbetul de dragoste al poporului, arătată până și prin florile cu cari i-au așternut drumul cât a ținut printre cele două rânduri ale poporului.

În poarta bisericii îl aștepta părintele local Gh. Iurca, în compania pâr. Rednic din Crăcești.

Părintele Jurca, în numele credincioșilor comunei, îi urează bun sosir, la care apoi răspunde iarăși Prea Sfințitul.

După ce se fac rugăciuni în biserică, se iese în cimitirul din grădina bisericii, unde, la o mare de oameni cât vezi cu ochii, suit sus pe o piatră pentru

O vizită arhieriască la Breb.

Dacă sentimentul religios a fost între altele un puternic izvor de conservare națională în timpurile de restriște sub vitregia vremurilor trecute, același simțământ ne apare și astăzi irefutabil în toată limpezimea lui la poporul nostru dela sate, întocmai cum un izvor în sgomotul undelor sale cristaline trece pe lângă mii de flori udând cu apa sa rădăcinile lor, pentruca parfumul acelor flori udate de undele isvorașului, să te îmbate de miros.

Rămâi frapat de sinceritatea simțământelor poporului nostru, astăzi când criza morală bântuie peste tot, astăzi când multe rele între cari și politica au transformat sufletele; ne-a rămas numai simțământul religios intact.

Despre veracitatea celor de mai sus, ne conving exigențele realității când poporul nostru are ocazie a-și arăta sufletul lui în toată sinceritatea.

De piatră să fie și totuși inima lui va vibra la auzul unei predici eufonice.

Fac aceste constatări cu ocazia vizitei arhieriești în Breb în ziua de 27. VI. a. c., a Excelenței sale Dr. Alexandru Rusu Episcop al Maramureșului.

Deși timpul mai înainte era extrem de nefavorabil, pământul fiind o amestecătură de apă cu noroiu, totuși, poporul a ieșit întru întimpinare dela pruncul din brațe până la moșneagul proptit în cârjă. Nu vedea peste tot decât o mare de capete, circa 1500 suflete.

a fi văzut de toată lumea, începe a predica Excelența sa.

Fără a exagera, afirm că am auzit zeci de oftaturi scoase din piepturi, în timp ce zeci de măneci albe ale cămășii erau ridicate pentru a șterge ochii.

„Cerul și pământul vor trece dar cuvintele mele nu vor trece. Vorbele lui Cristos căruia eu cred mai mult decât că este un soare pe cer.

„Din Scriptură am învățat, din lege am adunat, pentru a vă da vouă celor adunați aici. În această lege sunt înfipte rădăcinile credinței noastre, cari dau trunchiul din care cresc crengi și frunze și... fructe ale credinței, dragostea, sub orice formă s'ar afla. Și noi, din copilărie trebuie să cunoaștem această lege”.

Și mai departe: „Când cineva moare, numai atunci i se deschid ochii minții lui și vede ce trebuia să facă și ce nu trebuia. Eu nu vreau să vă pun în nedumerire sufletul vostru, nu... nu... Vieța omului azi este, mâine poate nu va mai fi întocmai cum un stejar puter-

nic este trăsniț într'o clipă. Tineți, țineți legea Domnului.

„Tu mamă care calci sf. taină a căsătoriei, injuri, blestemi, bagă de seamă că pruncul tău dela tine învață”.

În continuare apoi, vorbește contra injurăturii, sudălmei pruncuciderei etc., spunând: „Eu nu știu ce aş putea să adaug când toată lege creștină se poate împărți în bucăți așa de mici, cari toate acolo iasă: pe Dumnezeu să-l iubim, în El să nădăjduim, Lui să ne rugăm.

„Din tot ce v'am spus eu, să rămână în voi un singur gând: În fiecare suflet al vostru să se simtă ciocănitura, ca într'o ușă și să nu puneți zăvor mai mare, ci să-L primiți pe Domnul care vine cu mângăiere, întărire și... nu veți mai plânge.

„Ai împuns cu limba ta, limba de șearpe, venin în vrășmașul tău”.

„Dacă te-ai rugat o viață întreagă și Domnul nu te-a ascultat, să nu disperezi, căci la capătul vieții te va asculta.

„Rugăciunea credinciosului

este ascultată și pe urma rugăciunii vine totdeauna dar, mângăiere și bine”.

După predică s'au spus rugăciunile „Tatăl nostru” și „Născătoare”, după cari s'a dat o copioasă masă în casa ospitaliera a păr. Jurca din loc.

Dintre cei prezenți remarcăm afară de Prea sf. Episcop Dr. Alex. Rusu, pe păr. vicar Ilarie Boroș, păr. cănonic Vida, păr. Darie Vlad, fam. păr. Rednic, păr. Huban, Dl. G. Lazar primpretor, Dl. Gh. Andreica inv. loco, Dl. P. Popovici dir. Crăcești, etc.

Remarcăm iarăși, perfectă disciplină a poporului breban cum și dragostea de biserică dezvoltate în sufletul lor numai prin munca într'adevăr prodigioasă a păr. local Jurca în mijlocul acestui popor.

Domnia sa muncește și acum cu același elan al tinereții de odinioară și rezultatele acestei munci nu le putem contesta.

Omagii celor ce-și înțeleg rostul lor în mijlocul poporului, laudă poporului în sufletul căruia rezidă o credință curată ca floarea albă de Maiu înfiptă într'o inimă sângerândă de focul dragostei pentru Mântuitorul Cristos. *Ioan Vlad inv.*

Calendar săptămânal.

2 — 9 Iulie 1933.

2. Dumineca IV după Rusalii Ap. Rom. 6, 18. Ev. Mat. 8, 5. Vestm. Mariei
3. Luni M. Iacint † 107
4. Marți P. Andrei † 720
5. Miercuri C. Atanasie
6. Ioi C. Sisoe
7. Vineri C. Toma
8. Sâmbătă M. Procopiu † 303.

